

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:

za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 110.

V Ljubljani v petek, 11. julija 1884.

Tečaj I.

Na dan 11. julija.

Slovenski narod se ne more prištevati onim srečnim narodom, kateri se ponajbolj sijajno povestnico. Pač mu je odmerila skrivnostna moč, katera z nevidno roko vlada človečanstva usodo, bivališče v prevažnem zaledji Jadranskega morja. Toda pričenši od starodavnih časov ljudskega preseljevanja, v katerih najprej nahajamo izvestna poročila o bivanju naših očakov v sedanjih slovenskih pokrajinah, do današnjega dne bila je uloga slovenstva vendar večidel pasivna, vsled tega je tudi naša povestnica revna in skromna, in komaj je dan dan se ti vzdiguje iz mračne jedrnosti, kateremu gre pripisati večjo važnost. Revni smo Slovenci tudi v tem oziru, in kronologija naše povestnice sigurno ne bode preveč preglavice delala domačim zgodovinarjem.

Toda omeniti nam je jedne izjeme, zgodovinski datum, kateri smo postavili na čelo temu članku. In ko se je lansko leto gnjetilo na tisoče in tisoče navdušenega ljudstva po praznično okinčanih ulicah slovenske stolnice, ko se je v pričo presvetlega vladarja samega vršila skozi in skozi dostojno prelepa deželna slavnost, tedaj uveril se je pač tudi najprostejši težak na zemlji slovenski, da ima tudi narod slovenski vsaj jeden dan v svoji povestnici, kateri vzbuja poseben čut v duši poznega potomca.

Lansko leto minolo je šest stoletij, odkar so očetje naši po stanovskih zastopnikih štajarske vojvodine zvestobo prisegli vladarju iz preslavne habsburške rodovine, vojvodi Albrehtu (11. jul. 1283). In kar so obljubili tedaj, temu se nikdar niso izneverili! Oglej si stoletno dōbo neprestanega bojevanja s krutimi Turki, zoper katere je Slovenec, s

svojim hrvatskim bratom od nekaj prednja straža krščanske kulture, neustrašeno branil najdražje svetinje zapadnega sveta, ozri se na ljute bitke naših prednikov s sosedno benečansko ljudovlado, podaj se v duhu na nešteta avstrijska bojišča, po katerih je avstrijski orel čuval svojo čast in slavo proti napadom Italijanov in Francozov, Prusov in Madjarov — povsod so zastopani, častno zastopani med junaškimi borilci za avstrijsko državno idejo tudi maloštevilni, a svojemu vladarju verno vdani Slovenci! Redko kedaj se je kaka beseda tako vestno spolnovala, kakor ona pri-sega, s katero se je pred več nego šest sto leti svojemu vladarju in presvetli habsburški dinastiji zavezal narod naš, narod slovenski!

In navdušenje za vladarsko obitelj in avstrijsko državo, tolikokrat dejansko dokazano z junaškimi čini na krvavih bojiščih, ni ugasnilo v slovenskih srcih! Priča temu je entuzijastični sprejem, katerega je presvetli vladar lansko leto o priliki deželne slavnosti našel povsod po slovenskem ozemlju. Zlasti bela Ljubljana se je odlikovala v tem oziru. Nešteti množici, katera se je zbrala z vseh strani kranjske dežele, čitalo se je z radostnega obraza, da razume pomen slavnostnih dnij, da pojavi udanosti in lojalitete niso prazne ceremonije, narekovane od uradnega nasilstva, temveč da izvirajo iz srčne globine ter izražajo najgorkejši čut našega duševnega življenja. Nj. veličanstvo samo je blagovolilo razodevati svoje odkrito veselje nad verno zvestobo našega naroda — in tedaj smemo obhajati dan 11. julija kot naroden praznik, spominajoč se nerazrušne zveze, katera bode, ako Bog dá, na vse veke zedinila presvetli prestol avstrijski in zvesti mu narod po slovenskih pokrajinah!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor nam brzjav poroča, končani so pomorski manévri, ter je Nj. veličanstvo cesar včeraj odpotoval v Ischl. Pred odhodom izjavil je cesar svoje popolno priznanje odlični naši mornarici ter rekel, da ima najbolje nade v prihodnost.

Včeraj sestal se je deželni zbor moravski. Posamezni klubi konstituirali so se uže predvčerajšnjem. Sklenilo se je, zasedanje skrajšati kolikor mogoče ter se omejiti samo na najvažnejše predloge, n. pr. proračun, novi šolski zakon in še nekatere druge predmete. — Česki klub volil je dr. Šroma predsednikom, a poslanca Kozanka in Fanderlika podpredsednikoma.

Iz Ogerskega poroča se zopet o veliki povodnji. Reka Temeš stopila je preko svojih bregov ter poplavlila okolico na daleko in široko. Tudi mesto Temešvar je v nevarnosti. Prebivalstva lotil se je silen strah. Iz občine Metves se javlja, da je tudi tam povodenj napravila mnogo škode. Mnogo mrtvih rib ostalo je na suhem, ki razprostirajo neprijeten duh. Bati se je vsled tega nevarnih boleznij.

Tuje dežele.

„Pol. Corr.“ poroča se z Cetinja, da se v Črni Gori vrše važne reforme. V vseh mestih in večjih trgih otvarajo se ljudske in meščanske šole; učiteljska pripravnica otvorila se bode uže letošnjo jesen. Uprava temelj se sedaj še na po vsem patrijarhalnih načelih. Niti vojvode, niti načelniki in serdari nimajo točno opisanega delokroga; njihovo delovanje ravnalo se je po tradiciji in starih navadah. V prihodnje odredil bode agende oblastnij upravni statut. Skupščine obdržavale so se v Črni Gori sicer uže poprej pri posebnih prilikah, no te skupščine se bodo sedaj nekako sankcionirale. Javlja se, da bode skupščina sezvana vsako tretje leto an Cetinji. Konečno osnovala se bode redna vojska (tri ali štiri bataljone) s pripadajočim topništvom in konjeništvom.

Ta svota je zadoščevala potrebam dveh leti. Ko je bil pa zmenjan poslednji zlat, bila sta gospa in njen tovariš zopet brez vse pomoči. Črevljar s soprogo pa je odpotoval v Ahen, vzdignit malo dedovino.

Bil je 13. febr. l. 1642. Iz pod strešne sobice se sliši tiho ječanje. Vela, suha ženska podoba, bolj ogrudje nego li bitje iz mesa in krvi, ležala je na stelji, v zadnjih pojemljejih. Ječanje je zmeraj bolj utihovalo, prešlo v lahno grgranje, in naposled je prestalo tudi to. Čez eno uro stopi star mož v sobico, opravljen v krpetine.

„Nič, nič,“ je tresočih ustnic šepetal, stopajoč po stopnjicah. Tiho se bliža ležišču in posluša; poklekne, prime gospo za roko, pa jo hitro izpusti divje zakričavši.

„Mrtva, mrtva! Umrla od lakote, mraza in pomanjkanja!“

Ta gospa, ki je življenje svoje tako siromašno končala, bila je kraljica, Marija od Medicis, soproga Henrika IV., vladajočega kralja francoskega, mati Ludvika XIII.

Listek.

Kraljičin konec.

(Zlatorodov.)

(Konec.)

„Prosim odpuščenja,“ se opravičuje vojvoda, „dolgo je uže, pa oči so mi oslabele in nisem se se nadejal, da bom srečal vas.“

„Za božjo voljo“, mu gospa hitro seže v besedo, „ne imenujte tukaj mojega imena. Moj naslov je v prevelikem nasprotju z mojim stanjem. Ste li uže dolgo v Kolonji, gospod vojvoda?“

„Tri dni. Na potu sem iz Italije. Iskal sem tamkaj varstva, ali tudi tamkaj me je našel naš občni sovražnik ter me imenja oplenil. Zdaj pojdem v Bruselj.“

„Kake novice imate s Francoskega? Je-li državno kormilo še zmeraj v rokah lopova?“

„Stoji na vrhuncu moči!“

„Glejte, vojvoda, moja usoda nalikuje vaši. Vi, sin moža, ki bi si bil mogel na glavo postaviti kraljevsko krono, da je bil dosti srčan, jaz pa bivša kraljica najmočnejšega naroda zemlji, ki sem zdaj begunka. ... Pa ... z Bogom! ... Vaša navzočnost, vojvoda, me je utešila, želim, da bi se vam usoda nasmejala.“

„Dovolite li, veličanstvo, da vas spremijam?“

Lahka rudečica spreleti gospo, in na to reče zapovedljivo ali prijazno:

„Zapustite nas, vojvoda, to je naša volja.“

Vojvoda se vdvorno poslovi; odhajaje pa nekomu pokaže gospo.

Zjutraj potrka nekdo na vrata ter bara po gospodu Maskaliju, kateremu je imel oddati zamot in listič. Na lističu je stalo napisano:

„Dve sto ljudorov je ta hip vse moje imetje. Pošiljam vam jih sto v vašo porabo. Gis.“

V Trnovem otvorilo se je včeraj **bolgarsko sebranje** s prestolnim govorom. Knez je izjavil, da se je pozvalo sebranje, da izjavi narodno voljo glede državne vlade. Knez je prepričan, da bodo poslanci, svesti si svoje svete dolžnosti, svojo misijo v patrijotičnem smislu izpolnili ter dokazali, da je ustavna vlada v Bolgariji mogoča. Nadalje poroča brzojav, da je knez Aleksander pozval Karavelova, da sestavi novo ministerstvo.

Francosko ministerstvo bavi se z vprašanjem, je-li naj se v očigled kolere jesenski vojaški manévri obdržavajo ali ne. Ako ne povsod, opustili se bodo manévri gotovo na južnem Francoskem.

Ruski listi javljajo, da so se v **Črnem morju** pojavili pomorski roparji ter da so uže nekoliko jadnjač, katere so vozile svilenino iz Batuma v Carigrad, oropali. Roparji imajo jako brze brodeve ter so dobro oboroženi, tako da se napadeni brod ne more ubraniti roparjem. Ruska in turška vlada morali bodete strogo postopati proti držnim roparjem, drugače utegne trgovina trpeti veliko škodo.

Dopisi.

Iz logaškega okraja 9. jul. (Izv. dop.) Naša učiteljska konferenca bila je 2. julija v Dolenjem Logatci. Gosp. okrajni šolski nadzornik Gerkman otvoril je zborovanje in pozdravil vse navzoče učitelje. Nadalje poroča o spremembah v tekočem letu in preide potem na dnevni red.

Za podpredsednika imenuje g. nadzornik g. Ribnikarja, za zapisnikarja si izvoli učiteljstvo po nasvetu g. Bénédeka, nadučitelja g. Kernca in učiteljico gspđ. Arrigler.

Poročilo g. nadzornikovo je bilo precej obširno in izrazil se je pohvalno o vspehu. Prav marljivi so bili nekateri učitelji, in ako bo to še prihodnje leto, potem bode g. nadzornik one tudi pri konferenci z imenom imenoval.

Referat, katerega sta imela gospoda učitelja Bénédek in Turek, bil je sledeči: Zakaj in kako naj se učitelj izobražuje? Obadva gg. učitelja sta dobro svojo nalogo izvršila. Gosp. nadzornik naznani, da bo sedaj volitev dveh poslancev za prihodnjo deželno konferenco. Volitev je uže od nekdaj v logaškem okraju živahna, ker ste dve stranki med učiteljstvom. Za poslance volilo se je trikrat. Pri prvi volitvi dobil je g. Darmelj 20, g. Bénédek in g. Božič vsak po 11 glasov; g. Darmelj je izvoljen.

Pri drugi volitvi dobila sta gg. Bénédek in Božič vsak po 14 glasov; tedaj ni nihče izvoljen. Pri tretji volitvi dobi g. Božič 17 in g. Bénédek 13 glasov. Poslanca sta tedaj g. Darmelj, nadučitelj iz Cerknice, in g. Božič, nadučitelj v Žiréh.

Turkinje.

(Zlatorodov.)

Iznenadenje, da se tolikanj govori o sužnosti Turkinj. — Kdor pride v Carigrad, ki je poprej mnogo čital in slišal o ponižavnem stanju turškega ženstva, se močno začudi, ki vidi turške ženske po vsem mestu hojevati in pa o vsaki uri po dnevi. Tujec si misli, da prav danes so vse vboge lastavice prvokrat izletele iz zavora, da je nova doba slobode napočila muslomanskemu lepemu spolu. Potnik, videč vse te ženske v belih zagrinjalih, v dolgih škrlatnih plajščih, vpraša radovedno, so li to šeme ali so nune ali blaznice. Ker nikdar ženske ne spremelja moški, je videti da niso nikogar; opazevalec meni, da so vdove, ali pa dekleta, ali pa morda členke iz zavoda „nesrečno omoženih“. Človek misli: ni mogoče, da bi ti nepreštevni Turki in Turkinje, ki hodijo drugi memo drugega, pa se nikdar ne pogledajo, imeli med seboj kaj edinega, kaj skupnih koristi. Vsak čas obstane, ter motri te čudne podobe in premišljuje te čudne navade. Ali to so one, se vpraša, prav one „osvojiteljice src“, oni „viri blagotnosti“, oni „rožni listki“, ono „zgodnje grozdje“, ona

Dohodkov je imela učiteljska knjižnica 102 gld. 4 kr., stroškov 86 gld. 43 kr.

Knjižnični odbor ostal je za prihodnje leto ravno isti, isto tako stalni odbor. Pri letošnji učiteljski konferenci bila sta dva navseta; prvi od g. Bénédeka, drugi od gosp. Barteljna.

Gosp. nadučitelj Bénédek poroča, kakošno stanovanje naj bi vsak voditelj imel, namreč tako, kakor se v postavi opisuje. Gosp. okr. glavar grof Pace pravi, da bo na to gotovo gledal, vendar naj se še malo potrpi, ker občina res večkrat terjatvam vstreči ne more.

Gosp. učitelj Bartelj nasvetuje med drugim: Naj bi bile počitnice tudi na deželi razširjene na dva meseca. Dnevi sv. Marka naj bodo prosti, ravno tako dan sv. Alojzija in Vernih duš.

Na to se zahvali g. nadzornik učiteljstvu za udeležitev, posebno tudi gospodoma, katera sta prav dobro referirala. Konečno še gosp. okrajni glavar grof Pace navdušuje učiteljstvo v lepem govoru.

S trikratnim „slava-“ klicem na presvetlega cesarja zaključil se je konferenca. Učitelji zapojó potem cesarsko himno.

Iz Komende 9. julija. (Izv. dop.) V resnici je zanimiv zadnji dopis v Vašem cenjenem listu „Iz kamniškega okraja“, opisujoč naše sadjerejske razmere — razmere, ki pa so sila žalostne! Prav ima g. dopisnik, ko trdi, da so talne razmere tu prav ugodne sadjereji. Resnično, zemlja, obnebeje in sploh vse ugaja umni sadjereji, manjka le jedino marljivih rok in ako bi tiste tudi uže bile — znanosti! Znanosti je treba, in kadar si ljudstvo tisto pridobi, upati je prav kmalu sijajnega vspeha.

Ni me misel govoriti in razsojevati, kje so boljši sadjerejci, kaže se očitno, da v tem stojé naši gorjanci mnogo stopinj nad poljanci. Ako potuješ tu po ravninah našega okraja od sela do sela, opazovati ti je možno žalostni stan sadjereje. Ne rečem ravno, da bi ne bilo mnogo obsajenih prostorov, a kakovi so? Tu in tam rastó močna drevesa, a dostikrat uže na pol suha; prišla bo zima, treba bo drv, gospodar bode jih posekal — saj ne zasluži družega. Ko pride pomlad, pojde v gozd, tam bo nakopal divjakov in jih posadil na mesto, kjer so rastla prej ona bolna debela. Ako sam kaj razume o sadjereji, pocepil jih bo še isto pomlad; izvršil bo vse kolikor možno pri prosto, mesto cepilnega voska rabil bode ilovico in mesto ličja ali poveze navadni mah.

Samo ob sebi se umeje, da se na tak način le malo prime in še to malo ne obeta nikake prihodnosti. Če je gospodar bolj razumen, kupi tudi na trgu mlade cepljence, pa ti so ali uže prej slabe vrste ali pa navadno pozneje postanejo, ko jih presadi; ako kedaj dorastejo, ni od njih pričakovati nikake posebnosti. Take žalostne in škodljive so naše

„jutranja rosa in zora,“ one „oživljavke,“ oni „vedri meseci,“ sè katerimi nam je tisoč pesnikov polnilo glavo? Ali so one kadune in skrivnotne gospice, o katerih smo tolikokrat sanjarili kakor o stvarih z drugega sveta? Ali so to one lepe človeške stvari skrite za omrežji, pod pazbo evnuhov, razločene od ljudi, ki se mešajo med svet kakor pusti, polne brepenjenja in bolečine? Poglejmo, koliko je še resnice v tej poeziji.

Zagrinjalo. Pred vsem obraz turške žene ni več skrivnost, s tem je izginol velik del poezije, katera jo je obdajala. Ono ljubosumno zagrinjalo, katero po koranu ima biti znamenje njene kreposti in brzda govorjenju sveta, je le še zgoljni videz. Vsakdo vé, kakošen je „jašmak“. Jašmak obstoji iz dveh belih zagrinj, katerih eno, dejano kakor pas okoli glave, pokriva čelo do obrvi, ter veže zadej v kitah nad tilnikom, in pada v dveh konceh čez rame do pasu. Drugo zagrinjalo zakriva ves doljni del obraza ter se zavezuje s prvim tako, da je videti kakor eno samo zagrinjalo. Ali te dva zagrinjala, katera bi imela biti iz mule ali muzlana, in tako zavezana, da bi se videle le le oči in pa zgornji del obraza, sta prav iz

sadjerejske razmere. Imamo sicer tu gori dvo-razredno šolo, lepo novo nje poslopje — in na čast vsej fari bodi povedano, da tudi „drevnice“. Neumorni naš g. nadučitelj obsadil je pred svojim stanovanjem komaj par sežnje obsegajoč prostor, tam izreja sedaj drevesca — a žalibog to ne izdà veliko, ker je prostor tako majhen!

Treba bi bilo večje in obširneje drevnice, uravnane prav po navodu Kuralto-ve, ki ga nam v svoji „Umni sadjereji“ nasvetuje. Delalo se je uže mnogokrat na to, veliko sta si prizadevala gg. c. kr. nadzornik in učitelj — a zaman. Tik šole ležeči svet za nobeno ceno ni na prodaj, a oddaljena drevnica bi ne bila kaj prida. Ako bi kedaj prišlo do tega, kakor pravi g. dopisnik, da naj bi se občine prisilile, osnovati na svoje troške drevnice, bilo bi to pri nas kaj lahko. Vsaka izmed sedmih občin naj bi dala kakih 30 gld. in iz take svote zamoglo bi se pač kupiti primerni svet; tudi bi še nekaj ostalo za ograjo in druge troške.

Ko bi se to po vsej kronovini upeljalo — bil bi stvorjen velikanski korak za povzdigo še v povojih speče sadjereje. Pa ko bi se to dognalo, treba bi bilo skrbeti, da se osnovano ne zanemari. Kaj pomaga drevesnica brez umnega sadjerejca? Kaj hasne, ako bi se tu in tam lahko pognali z lepim vrtom, s ponosnim napisom: „Šolski vrt“ — notri pa bi bilo le malo prostora odmerjenega drevnic, drugo bi poraščala kuhinjska zelenjad ali plevelj, — kakor je opaziti tú v obližji nekje! — Skrajni čas je, da se stvorijo potrebni koraki za osnovo šolskih vrtov. Gospodje učitelji pa naj vedno priporočajo deci, da naj seje doma pečke in izreja drevesca. Kjer se učenci praktično poučujejo, tam kaže se sijajen uspeh, a sama teoretika ne pomaga nič; kar se deca v šoli z vso težo nauči, kar ji učitelj v potu svojega obraza vbije v butico, to pozabi mladina gredé proti domu!

Komenčan.

Iz Izlake 10. julija. (Izv. dop.) V našem mirnem kraju se redko kedaj pripeti kako veliko hudo delstvo; tem bolj nas je torej prestrašil zločin, ki se je zadnje dni zgodil pri nas. Gotovo bode Vaše čitatelje zanimala ta stvar in za to Vam jo hočem nekoliko popisati.

Hlapec posestnika Pavla V. v Izlakah zapazil je 8. t. m. zjutraj, da plava žensko truplo na površji potoka Medije. Potegnili so mrliča iz vode in spoznali, da je 37letna gostija Marija Božičeva iz Izlake, katero so pogrešali uže od 25. junija. Tistega dne na večer se je bila podala od doma, imajoč seboj 350 gld. denarja; pri trupu pa niso dobili nobenega krajcarja. Za to so ljudje takoj sumili, da se je vršil kak zločin. Stvar se je natanko preiskavala in zvedelo se je, da je

redkega tula in tako široka, da se vidi ne obraz, ampak tudi ušesa, vrat, kite, pogostoma tudi klobučki, evropejski, okrašeni s perjem in cvetjem, ki jih nosijo preoblične gospe. Godi se ravno nasprotno od onega, kar je bilo nekdaj navada, ko je bilo priletnejšim ženam dopuščeno hoditi z malo bolj odkritim obrazom, mlajšim pa naloženo, da se strože grinjali. Zdaj se mlade, zlasti lepe, bolj kažejo, stare pa, da slepe svet, se gosto in strogo zagrinjajo. Ni več mogoče, da bi se godili oni skrivnotni prizori, o katerih nam pripovedujejo romanopisci in pesniki. Izmišljeno je tudi, da zaročnik vidi obraz svoje zaročnice še le, ko jo uvaja v svojo hišo. Razen obraza je še zdaj vse zakrito, da se ne vidiyo ne prsi, ne stas, ne roke; vse telo zakriva „feredže“. To je halja z velikim ovratnikom, prav dolgih rokavov, široka, brezokusna, padajoča kakor nekaj plašč z ram do petá, po zimi suknjena, po leti svilená, vsa ene barve, skoro vselej prav žive, zdaj rudeče, zdaj pomerančaste, zdaj zelene; barva se izpreminja po modí, kroj pa ostane isti.

Dasiravno so Turkinje tako zagrinjale, da so kakor v vreči, znajo vendar jašmak tako umetno nameščati, da so lepe še lepše,

ponesrečena gostija pri odhodu dne 25. junija rekla svoji sestri Neži: „Zdaj grem na kozolec spat, jutri zjutraj pa jo odrinem zgodaj v Šent Lambert, kjer mislim kupiti nekaj posestva. Ako se pogodimo, vzela bom nečega črevljarja — če ne, pa nesem denar v Ljubljano v hranilnico.“

Zvedelo se je tudi, da je črevljar F. Vozelj iz Golic zadnje dni mnogo hodil po gostilnah, dobro jedel in pil, a malo delal; plačeval je tudi stare dolgove in sploh bil jako založen z denarjem. Žandarmerija je preiskavala njegovo stanovanje a našla je samo 9 gld. denarja in 1 srebrni tolar. Na vprašanje, kje da je prenočil 25. junija in od kod ima toliko novcev, kolikor jih je zadnje dni izdal, ni mogel nič kaj natančnega povedati in zamotal se je v mnoga protislovja; s tem je povečal sum, da je on zavratno umoril in oropal gostijo Marijo Božičevo, in žandarmerija ga je prišla ter priprla. V zaporu so ga dalje izpraševali in konečno je obstal, da je on morilec. Povedal je, da je 25. junija po želji umorjene spal pri nji na kozolci. Zjutraj ob treh sta vstala in šla v Breznik kupovat posestvo. Med potom mu je dala gostija v ruti zavrt denar, ker ni imela pripravnega žepa. Za gradom „Gallenegg“ vsedla sta se pri potoku Medija. Tu je popadel svojo tovaršico za vrat in jo vrgel znak v vodo. Tiščal jo je toliko časa pod vodo, da je bila mrtva; potem je vzel 300 gld. iz rutice in 1 srebrni tolar. Rutico je vrgel v vodo. — Morilec je tudi povedal, kje ima denar skrit. Komisija je šla v njegovo stanovanje in je v istini našla 200 gld.; ostalo je bil črevljar uže porabil. — Morilec je 24 let star; odgnali so ga v Litijo k okrajni sodnji. — Občno zadovoljstvo vzbudilo je hitro postopanje žandarmerije, ki je tako naglo prišla morilcu na sled in ga tako brzo spravila v ljuknjo, iz katere pač ne bode tako kmalu prišel med nas nazaj!

Razne vesti.

— (Cesarjevič in cesaričinja v Celovcu.) Včeraj ob polu 8. uri zjutraj pripeljal se je prestolonaslednik s presvetlo svojo soprogo v Celovec, da otvori novi deželni muzej „Rudolfinum“. Na kolodvoru ju je čakala ogromna množica ljudstva. V notranjih prostorih zbrani so bili razni višji dostojanstveniki; med njimi knez in škof dr. Funder s stolnim kapljem, namestnik deželnega glavarja Uhl z deželnim zborom, župan Jesensernigg z mestnimi odborniki, general Weikert s svojimi častniki, vsi uradniki in mnogo plemstva. Ko je posebni vlak pridrdral in se ustavil, zadoneli so navdušeni klici pozdravljajočih čakalcev. Cesarjevič je prvi zapustil voz in potem je pomagal svoji soprogi pri izstopu. Knez in škof

pozdravil je visoki par v imeni duhovščine, namestnik deželnega glavarja v imeni dežele in župan v imeni mesta. Hčerka županova je poklonila cesaričinji krasen šopek. Ko sta se gosta peljala v deželno hišo, ju je zbrana množica navdušeno pozdravljala. — Med 9. in 10. uro sprejemal je cesarjevič razne dostojanstvenike v avdienci. Potem se je presvetli par peljal v novi „Rudolfinum“, kamor je dospel ob 11. uri, kjer se je vršila svečanost dovršenja lepe stavbe. Cesarjevič je s srebrnim kladivom trikrat udaril na kamenito ploščo — in s tem aktom je bil „Rudolfinum“ otvorjen. Ob 2. uri popoldne je bil obed, h kateremu je bilo povabljenih 42 gostov. Po obedu odpeljal se je cesarjevič s svojo soprogo na vrbsko jezero. Žalibog, da je vreme postalo deževno in pričelo nekoliko motiti svečanost.

— (Anarhisti na Niederwaldu.) Pri Rudesheimu postaviti se je imel velikansk spomenik. Mnogo pripravljalo se je v ta namen in nemški cesar sam hotel je povečati to slavnost s svojo navzočnostjo. To priliko hoteli so uporabiti anarhisti, da ugonobijo vladarja z dinamitom. V zvezi bilo je mnogo anarhistov, vsi so delali priprave, napad izvršiti pa je bilo določeno tiskarju Kuchlerju in sedlarju Rupschu. Rupscha so ujeli in ta je izpovedal: Na obeh straneh ceste do Rudesheima je gozd in tu so rovi. V te rove spravili so anarhisti dinamit, češ, da ga bodo zažgali, ko se bode vračal cesar. Od dinamita v rovu držala je okolo deset metrov dolga vrstica z dračjem zadevan v gozd, kjer je čakal Kuchler pravega trenotja, da jo užge. Prišel je trenotek, Kuchler užgal je vrstico; tlela je dalje in dalje. Prešla je minuta za minuto; iz dalje tam čuli so se radostni klici množice, pozdravljajoče vladarja. Dolgotrajni burni klici — zdaj se gotovo cesar poslavlja, zdaj se je gotovo podal na pot. A kaj je to! Še vedno se ni vnel dinamit! Kuchler beži s tega mesta proti Rudesheimu, kjer se snide z Rupschom. Cesarski spreved šel je nepoškodovan mimo, napad se je ponesrečil. Tako izpovedal je Rupsch. Elberfeldsko sodišče preiskalo je kraj, katerega je zaznamenoval Rupsch, ter izkopalo se je na istem mestu v istini 12 do 13 funtov dinamita. Zdaj zaslislalo bode sodišče še druge priče.

— (Prijetno iznenađenje.) Emilija Blum, dvajsetletna kasirka v neki gostilni v Temesvaru, dobila je pismo od odvratnika na Dunaji, da je podedovala iz Ottove zapuščine 120 000 gld. Odpotovala je takoj na Dunaj.

— (Roparski napad in umor.) „Bosenska Pošta“ poroča: Častnik P. Culinović iz pešpolka št. 65 jezdil je dne 3. t. m. v službenih zadevah iz Krbljine v Trnovo. Vračajoč se v Krbljino s štirimi možmi iz pešpolka št. 65 moral je iti čez Rogojsko sedlo; tu mimo prišel je okolo 4. ure popoldne, in tu najedenkrat prično od zadej in od strani streljati nanj roparji, kateri so bili skriti za drevesi. Roparji pustili so patuljo mimo iti ter čakali, dokler ni prišel častnik

do iste višine, kjer so bili oni skriti, ter potem jeli so streljati; častnik Culinović pal je mrtev raz konja, jeden mož bil je ranjen na glavi. Ostali trije možje pričeli so takoj streljati na roparje, a niso mogli dosta opraviti proti 12 do 15 roparjem, kateri so bili vrhu tega še z drevesi zaščiteni, kajti jeden del roparjev nastavljal je svoje puške proti prednjima vojakoma, drugi del pa je meril na bolj zadej se nahajajočega; videč, da jih morajo roparji preobladati, vzeli so seboj ranjenega tovariša ter se vrnili vedno streljajoč na Rogoj. Patulja začuvša te strele prišla je napadenim na pomoč, a roparji so uže odšli. Častnika našli so oropanega; vse so mu pobrali roparji razen perila, hlač in črevljev. Zdaj iščejo vojaki in žandarmerija roparje.

— (Redka korespondencija.) Nabiralec različnih redkostij, ki je izdal uže ogromne svote v ta namen, da bi dobil v svojo last denarje vseh mogočih različnih dežel, si je pridobil tudi bankovec, ki ima za seboj jako čudno zgodovino. Pred 61 leti je bil izdan v neki večji liverpoolski trgovinski hiši. Mož, ki ga je sprejel, zapazi na njem nerazločne rudeče črte. Po natančnejem raziskavanju najde, da so to na pol zbrisane črke, vpisane med tiskane črke na belem prostoru. Po dolgem prizadevanju raztolmači vsebino in dobi sledeče stavke: „Če dobi ta bankovec John Dean v Carlisle v roke, naj mu bo v sporočilo, da je njegov brat v sužniških okovih v Algeriji.“ Imenovanemu možu se je stvar sporočila in s pripomočjo vlade se mu je po mnogih trudapolnih zaprekah slednjič posrečilo, brata oprostiti. Pozneje se je pokazalo, da je trpin napisal omenjene vrstice s trsko v lastno kri pomočeno, in da je bil deset let suženj, ko je prišlo pismo v prave roke. Sorodniki so ga imeli uže zdavna za mrtvega. Prostosti ni več vžival dolgo; duh in truplo sta mu bila vsled trajnega pomanjkanja in težkega dela na bejevih ladijah po polnem opešala.

— (Smrt vsled gadjega pika.) Južnoitalijanski listi poročajo naslednji dogodek: Kmet iz Ginose šel je zjutraj po navadi na polje delat. Njegova mlada žena prinesla mu je opoludne jed in med tem položila je svoje jednoletno dete pod drevo. Kmalu opazita roditelja, da se dete krčevito zvija. Hitela sta k otroku in opazila gada, ki je bil zlezel otroku v usta. Obupani oča zgrabil je žival, iztrgal jo s silo iz ust otroku, a ob jednem izvlekel tudi čreva hčerke svoje. Pri tem pogledu je zblaznel, zgrabil je srp ter odsekal ženi glavo, potem pa je zbežal po polji in le s silo so ga mogli kmetje vjeti.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Kanonikom koperskega kapitelja imenovan je čest. g. Jakob Bonifacijo, do sedaj duhovni pomočnik pri starem sv. Antonu v Trstu.

grde pa saj lepe. Ne dá se dopovedati, kaj vse delajo s tema dvema zagrinjaloma, kako ljubko si ju nadevajo, da so kakor venec ali turban, kako široko, nežno, mično si ju postavljajo in ovijajo, kako legotno in prijetno ju razpuščajo in spuščajo, kako se ju poslužujejo, da se ob enem kažejo in zakrivajo, obetajo in ugibajo. Nekatere imajo okolo glave kakor bel, previdljiv oblak, ki se dá skoro odpihniti; druge so kakor ovenčane z lilijo in jasmynom. Vse so prav bele kože, od teh zagrinjal pa so kar snežene, mehkotne, sveže. Ta oprava, ta oglavek je nekaj resnobnega in veselega, ima nekaj duhovskega in deviškega, pod katerim, misliš, se rodé le nežne misli in nedolžne mušice. Pa je vsega nekaj.

Krasota. — Ni lahko oznamiti lepoto turških žensk. Kadar mislim na to, morem reči, da vidim pred seboj prebeli obraz, črne oči, rudeča usta, celi ljubki obraz. Skoro vse se ličijo, mažejo z barvilom. Belijo si obraz z mandeljnovno in jasmynovo testenino, povečavajo si obrvi s kitajsko tinko, barvajo si trepalnice, posipavajo si vrat z močnim cvetom, črnijo se okolo oči, delajo si maroge po obrazu. Vse to delajo vkusno; ne kakor lepoticice v Fesu, ki se mažejo zidarski. Večina jih ima lep, obli obraz, nasek malo nakrivljen, ustnice debelate,

bradko okroglo z jamico; veliko jih ima jamice tudi na obrazu, lep podolgat, gibčen vrat, majhine roke, skoro zmeraj pokrite z majhnimi rokavi. Skoro vse so debelkate, prav veliko jih je čez srednjo rast; prav malo jih je suhljatih strašil, plašnikov, kakor v naših krajih. Ako imajo kakov pogrešek, bi bil ta, da hodijo bolj pripognjeno, nekam zanikerno in leno, kakor otroci, ki so naglo izrasli. To prihaja od tod, kakor pravijo, ker imajo premehekobne ude, ker se prevečkrat kopljejo, ker se nerodno oblačijo. Pa res je videti, da najelegantnejše dame, katerih nožice morajo biti prav majhine, hodijo v moških pantoflih ali pa v dolgih, širokih in gubatih škornjih, kakoršnih ne bi hotela nobena evropejska beraiča. A tudi v tej odurni hoji je nekaj otroško-mladeniškega, nekaka ljubkost, ki jo oko trpi, kadar se je navadi. Tisti pokončni kipovi žensk po evropejskih mestih, ki hodijo kakor tutke, kakor bi na ostrih kaveljnih skakali po šahnici, so veliko grji. Niso še izgubile one težine, one naravno vnevarne vshodne hoje, ki se jim tako podá; ko bi jo izgubile, postale bi morda dostojanstvenejše, pa tudi manj ljubeznive. Videti je prekrasnih obrazov neizmerno različne lepote, ker se s turško krvjo meša čerkezka, arabska, perzijska,

slovanska. So tridesetletne matrone, katerih bujne oblike feredže ne more vse zakriti, prav visoke, temnih oči, izvitih debelih ustnic, širokih nosnic; so ženske, tako hudoglede, da ena sama s svojim pogledom prestraši stotino sužnic. Kadar té vidiš, se ti res smešno in predrzno zdi ono bahanje turških gospodov, češ, da so četveroženski. Pri družih, majhnih in rejenih, je vse okroglo: obličje, oči, nos, usta; so tako mirne narave, tako dobročudne, tako detinske, tako blage udanosti v svojo usodo, da so kakor igrača in zabava, da bi jim mimogredé kar bonbon v usta vteknol. So tudi gibke kakor veverice, zaročnice pri šestnajstih letih, smeje in žive, tako da bi skorej miloval bednega efendija, ki jih ima držati na kratki vrvi, pa nesrečnega skopljenca, ki jih mora stražiti.

Mesto samo, izredno lepo, je po vsem pravno, da služi kakor okvir njihovi lepoti in obleki. Treba je le videti katero teh podobice z belim zagrinjalom, z rudečim feredžem, sedečo v čolnici na temnomodrem Bosporu ali na travi, v temnem zelenji na katerem pokopališči; ali še bolje, treba jo je videti, kadar stopa po strmi, samotni cesti štambulski, kadar ji feredže in zagrinjalo v vetru pihlja.

(Dalje prihodnjic.)

— (Pasivno volilno pravo učiteljev.) Državni sod objavil je dne 9. t. m. zanimivo odločbo glede pasivnega volilnega prava dunajskih komunalnih učiteljev. Uže več let namreč dunajski mestni zbor noče odobriti nikake volitve učiteljev v mestni zbor. Pri zadnjih volitvah bil je voljen v X. okraji ravnatelj meščanske šole Josip Huber, in zopet je mestni zbor ovrge volitev, češ, občinski uradnik ne more sedeti v korporaciji, ki ga nastavlja in plačuje. Huber se je pritožil na državno sodišče in to je izreklo, da je mestni zbor s svojim odlokom kratil ravnatelju ustavne njegove pravice in da je volitev njegova veljavna. Ta važna principijelna obsodba zbudila je veliko senzacijo v učiteljskih in mestnih krogih.

— (Kmetijski pouk učiteljem na vinarski in sadjarski šoli na Slapu.) Okrajni šolski sveti kranjski razposlali so do šolskih vodstev naslednji poziv: „Vsled pisma, obrnjenega od kranjskega deželne odbora do visokega c. kr. deželne šolskega sveta z dne 4. junija t. l., št. 4242, vršil se bode to leto praktični kmetijski izobraževalni tečaj na deželni vinarski in sadjarski šoli na Slapu v dobi od dne 15. avgusta do 5. dne septembra meseca. — Nadalje ono pismo naznanja, da učitelji, ki se udeležijo tega tečaja, dobodo stanovanje v zavodu zastoj, dalje primerno povračilo za pot in 21 gld. za hrano; za to pa so vezani, udeleževati se teoretičnega in praktičnega pouka ter koncem tečaja dati se izprašati, o čemur jim dá ravnateljstvo spričevala. — Učiteljem je na voljo dano, jemati si hrano iz šolske kuhinje, ali pa kjer si bodi drugje, v poslednjem slučaju izplača se jim imenovana svota v gotovini. — Povračilo za pot odšteje se učiteljem koncem tečaja po izpitu. — Ta določila se naznanijo šolskemu vodstvu in pomno, da jih razodene svojim učiteljem s pristavkom, da imajo uložiti svoje prošnje, obrneno do kranjskega deželne odbora, najdalje do 15. t. m. Dano junija meseca. — Povrnili se bode baje za pot Notranjem 5 gld., Gorenjem 10 gld. in Dolenjem 15 gld. za osebo.

— (Južna železnica.) Komercijalni pod-ravnatelj južne železnice, gosp. Karol Packeny, imenovan je komercijalnim ravnateljem društva; ob enem je postal višji nadzornik in vodja ravnateljstva za stroje, g. Fran Göbl, ravnatelj namesto umrlega vodje Friderika Wagnerja.

— (Preiskavanje žganja.) Mestni magistrat vzel je včeraj po vseh žganjarskih kletih nekoliko vsake vrste žganja, katerega bode mestni fizik preiskal, če niso morda primešani žganju zdravju clo škodljive reči, katere se rabijo pri barvanju „ta kratkega“, ali da se dá „jerušu“ sladkoba ali grenkoba. Po raznih žganjarjih našlo se je osem različnih „šnopsov“, „ta grenki“, „rozolija“ itd. Žganjarji, ugledavši magistratno komisijo in zvedši nje namen, so zadovoljno kimali, češ bodemo vsaj vedeli, s čem si pomirjamo žejni svoj želodec.

— (Novo žandarmerijsko postajo) napravilo je ministerstvo za deželno brambo na Slatini.

— (Poškodovan) je zidarski polir pri stavbi poslopja za učiteljsko zidarja iz Gamelj, kateri je bil prišel pijan k delu predvčeranjem popoldne. Ker pijani zidar na povelje polirjevo ni hotel oditi, začela sta se pričati, na kar polir prime zidarja za vrat ter ga vrže na tla, tako da si je ta pri padcu zlomil levo nogo.

— (Razgrajalci.) V sv. Jakoba cerkev prišlo je včeraj zvečer petero mladih ljudi, kateri so se jako nespodobno obnašati pričeli. Bili so v svetišči pokriti in začeli so prižigati smodke! Verniki, kateri so bili zbrani v cerkvi, jeli so pobal-line karati, in še le po energičnem postopanju nekaterih navzočih so malopridneži, vsi nekoliko vinjeni, cerkev zapustili. Policija sedaj zasleduje pobalnine.

— (V spanji okraden) je bil črevljars B., ko je spal na praznem vozu v Kravji Dolini včeraj po noči po polnem pijan. Izmuznil mu je baje neznan tat 16 gld.

— (Nova tovarna za milo.) Na Viči, kjer so imeli bratje Seemann uže delj časa tovarno za izdelovanje voščenenih sveč, se je pred kratkim ustanovila poleg te tovarne tudi tovarna za milo.

— (Izneverenje.) Štiridesetletni vozatajski hlapec Valentin Pogačnik iz Podnarta, občine Nevlje, ostavil je dne 7. t. m. tukaj svojo službo, pustivši poselsko knjižico. Izneveril pa je prej mnogim strankam večje ali manjše denarne zneske.

— (Toča.) Dne 6. t. m. proti 3. uri popoldne bila je med Ježico in Šiško huda nevihta, katera je trajala blizu 3/4 ure. Med nevihto padala je debela toča. Vsled tega je skoro tretjina žita poškodovana, sočivje pa polnem uničeno. Polje med Gorenjo in Dolenjo Šiško je vse zadela nevihta, ono v občini Ježice vendar le deloma.

— (Iz Dola) se nam v 9. dan t. m. poroča: Alojziju Musutarju iz Most je dne 7. t. m., ko je ob 9. uri dopoldne pijan ležal na skednji žganjarja Janeza Gradiška v Zalogu vkup z dninarjem Franom Janežičem iz Zaloga št. 29, ukradel slednji iz hlačnega žepa mošnjiček, v katerem je bil znesek 3 gld. 30 kr. in 4 1/2 vatla kotonine po 85 kr.

— (Vlak povozil.) Dne 8. t. m. proti 9. uri dopoldne povozil je vlak 64letnega Miho Grimšiča med postajama Savo in Zagorjem. Mož, doma iz Schmelzhütten, okraja celovškega, hotel je iti po železnični progi v Ptuj, a dohitel ga je proti Zagorji vozeč mešan vlak; dasi je dalo železniško osebje pravočasno znamenje s piščalko, se vendar mož ni umaknil, in vlak pahnil ga je tako močno v varstven zid, da je vsled poškodb čez jedno uro umrl.

— (Tatvina.) Z Brda se nam piše: V noči med 1. in 2. jul. vtihotopil se je neznan tat skozi odprto okno v hišo posestnika Jakoba K. v Vodi-
cah (občina Drtija) in nakradel nekaj obleke. Zbirčen ni bil posebno, kajti pograbil je vse, kar mu je prišlo pod prste: žensko gornjo obleko, močnato vrečo, oblačilo posteljne blazine, kladivo za klepanje kose, jopico, staro „kučomajko“, obnošen predpasnik, stare „šolne“ itd. Napravil je škode za kacij 10 gld.

— (Čipkarska šola.) V Soči, v tolminskem okraji, otvori se dne 1. avgusta t. l. čipkarska šola, kot podružnica dunajske osrednje čipkarske šole. Pouk in vodstvo te šole izročilo se bode Tereziji Komačevi, katera se je izurila v osrednji čipkarski šoli na Dunaji.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Toulon, 11. julija. Od včeraj dopoldne umrli tu dve osebi, v Marseillu 26 in v Aiksu jedna oseba za kolero. Iz Marseilla v Nimes došli bolnik za kolero umrl.

London, 11. julija. (Spodnja zbornica.) Gladstone se nadeja, da bo finančna komisija konference pričetkom prihodnjega tedna dovršila svojo delovanje; konferenca se čez jedenali dva dni potem zbere v posvetovanje. Komisija je svoja dela takó skrbno uredila, da se sme pričakovati, konferenčna dela ne bodo trebala mnogo sej.

Ischl, 10. julija. Cesar je dospel danes ob 1. uri 20 minut popoldne semkaj.

Celovec, 10. julija. Cesarjevič in soproga sta se ob 1/2 8. uri zjutraj pripeljala semkaj. Na kolodvoru so se jima poklonili razni dostojanstveniki. Po krasno ozaljšanih ulicah je radostno pozdravljala visoka gosta ogromna množica ljudstva. Cesarjevič je vidno veselil navdušen sprejem.

Zader, 10. julija. Nj veličanstvo je z odkritosrčnim zadostenjem in s premilostivo zahvalo vzelo v znanje izraz najlojalnejšega mišljenja in najzvestejše vdanosti, s katerim je deželni zbor zaključil svoje zasedanje.

Temešvar, 10. julija. Temeš izstopila je včeraj iz struge in preplavila okolico skorej do mesta. Prebivalci so bili v silnem strahu, vendar je voda kmalu vpadla. Občina Metves je bila pod vodo in je zelo poškodovana. Po krajih, ki so bili poplavljeni, leže v obilni množini mrtve ribe, ki sedaj prouzročujejo ogromen mrtev. Oblasti so ukrenile potrebne navedbe, da se zabranijo nalezljive bolezni.

Tirnova, 10. julija. Knez je otvoril včeraj sebranje s prestolnim govorom. Rekel je: „Izredno sklicanje sebranja zgodilo se

je z namenom, da se verificirajo oblasti in odloči postopanje v deželnih zadevah po narodovi volji, katero želi vlada spoznati. Ta volja naj se pokaže z ozirom na neobhodno potrebne zakone, katerih načrti se bodo predložili sebranju v redni sesiji. Knez je prepričan, da bodo poslanci z odkritosrčnimi namerami patrijotično izpolnili svoj nalog ter da bodo pokazali, da more konstitucionalno vladanje v Bolgarski obstati, redno napredovati ter zagotoviti mirni razvoj in prospeh dežele.“

Tirnova, 10. julija. Po združenem votumu konservativcev in radikalcev je bil Karavelov izvoljen predsednikom sebranju. Cankov je demisijoniral; Karavelovu se je izročila sestava novega kabineta.

Pariz, 10. julija. V Marseillu je od včeraj zvečer do danes polu 10. ure dopoldne umrlo 25 oseb za kolero, v Toulonu 10 oseb, med temi predstojnica sestra v samostanu St. Maura.

Toulon, 10. julija. Včerajšnji den je tukaj umrlo šest, v Marseillu devet oseb za kolero.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 11. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.35
„ „ „ „ srebro	81.45
Zlata renta	102.90
5% avstr. renta	95.70
Delnice narodne banke	851.—
Kreditne delnice	299.30
London 10 lir sterling	121.85
20 frankovce	9.67
Cekini c. kr.	5.76
100 drž. mark	59.55

Uradni glasnik

z dne 11. julija.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnji kočevski za davkarsko občino Golobinjek; poizvedbe dne 4. avgusta; — pri okr. sodnji črnomeljski za katastersko občino Žunice; poizvedbe dne 18. julija.

Pod varstvom je Ant. Pavšek iz Ljubljane (Gradišče) zaradi bebosti; varuh mu je Tomaž Pavšek.

Tujci.

Dne 9. julija.

Pri Maliči: Petronio, trgovec, iz Smyrne. — Fischer in Drasche, trgovca, z Dunaja. — Piber, magistr. ravnatelj, in dr. Piber, c. kr. tajnik, iz Trsta. — Fortis s soprogo z Reke. — pl. Pernoffy, kr. oger. minist. tajnik, iz Budimpešte. — Urbantschitsch, graščak, iz Predvora.

Pri Slonu: Schleimer, trgovec, iz Varšave. — Nau-movič, trgovec, iz Belega Grada. — Paranos, trgovec, iz Breke. — Singer in Fischer, trg. potovalca, z Dunaja. — Strupi s sestro iz Slavinje. — Müller, trgovec, iz Zgorelic. — Kardas, trgovec, iz Siofoka. — Sonnenberg, trgovec, iz Kaniže. — Faber s hčerko iz Trsta. — Vogrich, c. kr. pom. šol. vodja v Pulju. — Fischer, posestnik, iz Beljaka. — Innocente, gostilničar, iz Postojine.

Umrli so:

Dne 9. julija. Marjeta Mlakar, gostinja, 78 l., Ribje ulice št. 7, naduha.

Dne 10. julija. Ana Pelko, črevljarska hči, 1 l., Poljanska cesta št. 17, sušica. — Fran vitez Gariboldi, dež. nadsodnje svetnik v p., 58 l., Beethovenove ulice št. 3, kron. vnetje ledvic.

V bolnici:

Dne 9. julija. Neža Pavkovič, gostinja, 62 l., maternični rak.

Srečke

z dne 9. julija.

Praga: 58 67 20 13 5.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
10. julija	7. zjutraj	734.96	+18.2	szpd. sl.	js.	12.50
	2. pop.	732.47	+24.4	jzpd. sl.	dež.	
	9. zvečer	731.86	+18.0	„	obl.	